

Преди да подложа на анализ подложените току-що данни се налага да направя няколко уговорки. **Първо**, че в тях не са включени данните за циганите в европейските територии на СССР (който по това време съществуваше). **Второ**, данните са закръглени на хиляди, което не оказва голямо влияние на точния брой на циганите в Европа. И, **трето**, авторите на “Беседи за...”, освен цитираните по-горе, сочат и други данни за отделни страни, също идващи от неофициални източници.

Така например, те изрично пишат, че освен двете приведени в таблицата цифри за нашата страна се лансираят още две цифри за броя на циганите 576 хиляди по данни на органите на МВР от 1989 г. и 800 хиляди по данни от немско-то списание “Der Spiegel”, брой 36 от 1990 година. Нещо подобно, но не в такива мащаби, те отбелязват и за Чехо-Словакия, неофициалните данни за броя на циганите, в която се движат от 400 хиляди до 500 хиляди.⁹

И не само това. В различни издания и на различни форуми (национални, регионални, континентални и световни) се лансираят коренно различни цифри за броя на циганите в Европа. Тук не се налага да соча много примери в това отношение, тъй като и един от тях е достатъчен да разкрие нерадостната картина. На 26-29 март 1992 г. в Братислава (Словакия) се провежда втора генерална сбирка на “Хелзинска гражданска асамблея”, на която между другите проблеми се разисква и проблемът **“Национализъм и малцинства”**. Като своеобразно нейно продължение, пак в Братислава, но вече на 30 април - 2 май, същата година, се свиква друга европейска конференция, посветена изцяло на циганите. На тази конференция се застъпва тезата, че **ромите** в Европа надхвърлят 15 miliona души. И, макар че притежават показатели за една самобитна народност, са лишени от права. Върху основата на посочената цифра изрично се твърди, че **“Циганите са най-голямото етническо малцинство в Европа”¹⁰** (к. м. Б. М.).

При един панорамен поглед върху приведените по-горе

⁹ “Беседи за...”, с. 18.

¹⁰ В. “Цигани”, бр. 1, 29 май 1992 г.